

Tronfjellposten

Mars 1999

Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet

Nr. 1,

Morgensol over Tronfjell

Tronfjell sett fra Steimoen, tidlig morgen, primo februar 1999. Foto: BP.

Det er blitt 1999, og vi går mot et årtusenskifte. La oss i gryningen av det kommende millenium samle oss om å bygge det første internasjonale fredsuniversitet på Tronfjell. Med muligheten for et nytt militært krigsøvingsfelt i vår umiddelbare nærhet lenger sør i dalen, er Stiftelsens planer også i et snevrere regionalt perspektiv mer aktuelle enn noen gang. Vi skal her se på noen av de viktigste momentene for å virkeliggjøre Fredsuniversitetet:

Åndelig analfabetisme

Vitenskapen forteller oss at bare mellom 5 og 10% av våre hjerneceller er aktive, mens alle de andre bare ligger latente. Den logiske slutningen av dette er at selv om vi er fysisk voksne, er vi mentalt fortsatt bare barn! Dette er den direkte årsak til at omtrent 90% av all utdanning, vitenskapelig forskning, handel og ressurser brukes til å mate krigsmaskineriet og til bekjempelse av hverandre - og det er et sørgelig faktum at halvparten av våre såkalt "beste hjerner" er direkte engasjert i krigsindustri.

Fred gjennom Selv-kunnskap

Mennesket lider i verden fordi det ikke kjenner seg selv, og verden lider fordi den ikke har kunnskap om mennesket. Det som er oss nærmest, er det vi vet aller

minst om! Vi kan sende mennesker til månen og ut i verdensrommet, men hvem vet hva som skjer med oss selv når vi sover? Søvn utgjør omtrent en tredjedel av våre liv, men dens mysterium har vitenskapen ennå ikke løst. Vår vante ubevisste nattesøvn opprettholder all vår uvitenhet og mentale umodenhet, som igjen - direkte eller indirekte - er årsak til alle våre problemer. Mennesket selv må komme i fokus, og ikke fenomener utenfor oss. **Vi** må komme i sentrum for forskning, læring og politiske prioriteringer.

Menneskevitenenskap og livskunst

Vi trenger kunnskap og forståelse om mennesket - om oss selv - både fysisk, mentalt og åndelig. Vårt utgangspunkt for Fredsuniversitetet er at alle mennesker allerede har alt det trenger i seg selv og således ikke kan få noe nytt utenfra. Bioteknologi og genmanipulasjon er helt nødvendig for oss. Akkurat som et frø kun trenger vann, lys og varme for å utvikle seg til en fullstendig plante, trenger vi bare noen enkle og naturlige stimuli i en gunstig atmosfære for å vekke våre latente universelle muligheter. Fordi virkelig utdanning er manifestasjonen av den fullkomnehet som allerede finnes i mennesket.

Fredsuniversitetet på Tronfjell

Et brev fra fremtiden. Av Knud Larsen

Tronfjellposten har mottatt et innlegg fra Knud Larsen som er såpass langt at det vil bli delt over flere numre. Knud er professor ved NTNU og ansvarlig for uttegningen av de eksisterende planer for Fredsuniversitetet på Tron. Han gir her i brevets form uttrykk for sin visjon av de mer fysiske aspekter ved Fredsuniversitetets lokalisering og utforming.

Da jeg besøkte min bror i LA i julen, sjekket jeg som så ofte før min e-postkasse i Trondheim og opp på skjermen kom vedlagte brev. Noe hadde kanskje gått galt med satelittsenderen vel 10 år fremme i tiden og ekspedert brevet langt utenfor vanlige traséer - ikke vet jeg, men her er det:

TFU, Alvdal, Norge, lørdag 10. juni 2010

Kjære bror,

Takk for sist. Det var hyggelig at se deg igjen i påsken på en av mine altfor sjeldne visitter til New York. Men var det ikke for familien ville den slags urbane utskjelser bli enda sjeldnere. Du skulle vært her ! Dette er stedet. Tenk deg en så godt som ubrutt utsikt på sikkert 200 grader. I NØ de

svenske Sylane, i Ø hele Femundsmarka, i SV Rondane, og i V Dovre med Snøhetta. Synsvidda er jevnt over mer enn 100 km. Hvor i verden finner du noe lignende? Jeg har reist mye i Tibet som du vet, men så jeg der noensinne så langt og så vidstrakt? - neppe! Og så ligger sneen fremdeles et godt stykke ned over fjellsidene og gir det hele et strålende, overnaturlig uttrykk. Hvis man skal tale om verdens tak, da er det her!

Jeg er nettopp tilbake fra en rask gåtur til Barals grav og venter på at weekend-kurset skal starte. Du vet at kursene her for det meste er vinklet på "The Art of Life". Dette emnet er jo omfattende og det kommer stadig nye aspekter til. Nylig var det en forsker fra Tasmania som la ut et spennende arbeid på nettet om forholdet mellom rom og menneske; altså rom som man bor i og arbeider i. Denne forskeren har vi fått hit, da han likevel skulle til England, men det skal jeg komme tilbake til. Med den skumle baktanke å lokke deg til å ta en tur hit, selv om du mener allerede å mestre den edle livskunst, vil jeg først beskrive adkomstens og selve stedets usedvanlig estetiske og naturlige kvaliteter.

Jeg la meg før ni i går for å komme hit så tidlig som mulig. Kjørte i natt 4 timer fra Oslo. Måtte ta meg god tid

for å unngå de mange elger på veien. De kommer særlig i de tidlige morgentimer. Ved 6 tiden svingte jeg fra hovedveien i Alvdal og opp gjennom skogen mot Tronfjellet. Tronsvangens små seterhytter lå fortsatt i natteskyggen, mens morgensolens stråler stod som en vifte over fjelltoppen. Ved bekken så man at snøsmeltingen var i full gang, vannet fór nedover med slik kraft at sprøyten stod opp over den lille broen. De kjære, gamle, knudrete fjellfurer følger veien enda et par hundre meter, da er det slutt på vegetasjonen stort sett. Jeg var glad for å ha bilen i dag. Vanligvis når det kommer mange mennesker, setter vi bilen på Tronsvangen og blir hentet dér. Men denne gang blir vi ikke så mange, og da kan vi kjøre helt opp. Veien opp er enda ikke noen motorvei selv om den er blitt mye bedre enn på 90-tallet. Den er smal og bratt. Men utsikten er upåklagelig. Da er det jo også den nest høyestliggende fjellvei i landet. Og så er adkomsten til Flat-Tron, som Fredsplatået heter, veldig dramatisk. Fra Trons-vangen ser man platået, men som man kjører oppover, forsvinner det bak Sørkletten på

Sørkletten og Flat-Tron, sett fra Tronfjellveien ved Tronsvangen. Foto: BP.

en veldig lang strekning. Først da etter noen ekstra bratte stigninger og svinger mot nord, dukker platået opp igjen idet man runder kletten og kjører mot vest. Egentlig er det Trontoppen man ser først og deretter åpenbarer platået seg nedenfor som en stor sadelformet flate. Her er det ganske godt, bare steiner og mose, og først etter en stund oppdager man Fredsuniversitetet som et lite anlegg langt fra veien midt i stein- og moseørkenen. Stedets materialer er brukt i vegger og tak og størrelsen er såpass beskjeden i dette kjempstore naturrom at bygningen nesten forsvinner; det er bare solens gjenskinn i solvarmepanel-ene på taket som røper menneskenes tilstedeværelse. Jeg satte bilen i innhegningen som er skjermet av natursteinsmurer. Med ryggsekken på bega jeg meg ut på gangveien. Et skilt viser til bygningen fordi man ikke ser den fra p-plassen. Det er flere hundre meter å gå på en svingete sti som passerer rett forbi monumentet. Vinterens kvister stod fremdeles langs stien, noen steder i snøklatter. Bygningen dukket snart frem, røyken stod rett opp fra pipen, det var folk på kjøkkenet. Jeg var glad for at jeg var den første, det skulle smake med en kopp kaffe ved det store kjøkkenbordet.

(Fortsettelse neste nummer)

Swami Sri Ananda Acharya

En kort biografi av Bjørn Pettersen

Del I: Fra Bengal til Alvdal

Innledning

Som annonsert i forrige utgave av Tronfjellposten (3/98) starter vi fra og med denne utgaven en egen fast spalte om Swami Sri Ananda Acharya, eller "Baral" som han kalles lokalt. Som kjent levde og virket Sri Ananda i Alvdal i hele 27 år - fra 1917 til 1945, og hans grav, samt et minnesmerke over ham, finnes på Tronfjell. Hans livsverk er den direkte årsak til opprettelsen av både Swami Sri Ananda Acharya Stiftelse (1975) og Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet (1993). Det synes derfor naturlig at våre lesere nå får stifte nærmere bekjentskap med mannen bak ideen om Fredsuniversitetet. Først ut i spalten blir derfor i serieform en kort biografi om hans barndom og oppvekst i India, samt reise og opphold i Europa fram til ankomsten til Alvdal - en periode i hans liv som knapt noe nålevende menneske kjenner til, og som heller ikke har vært beskrevet eller utgitt tidligere. Det vil også etterhvert i denne spalten bli servert eksempler fra hans rike og mangfoldige forfatterskap. Vi håper våre lesere vil synes dette stoffet er interessant, og ønsker alle god 'Baral-lesning'.

Barndom

Sri Ananda Acharya, eller 'Baral' som han blir kalt på folkemunne i Nord-Østerdalen, ble født tidlig torsdag morgen den 29. desember 1881 ved breddene av Ganges, i den bengalske byen Hooghly i det østlige India. Hans fulle familienavn var **Surendra Nath Baral**.

Surendranath var eldste sønn i en søskenflokk på ti barn, fem jenter og fem gutter. Hans far, Babu Gobardhan Baral, som var kjent for sin store gavmildhet og velgjørighet, arbeidet i det nærliggende Calcutta som sjefsrådgiver ved National Bank of India Ltd. Moren, Srimati Sauravamayee Dasi, var en slags religiøs mystiker som aldri besøkte noe tempel, for - som hun pleide å si; "Guddommen er i hjertet og jeg tilber den der".

Familien var meget velstående og bodde i en stor og ærverdig gammel bygning med mange rom og flere etasjer. I sentrum av bygningen var det et indre, åpent gårdsrom. Og i gårdsromets ene ende, vendt mot Ganges, lå det eldgamle familie-tempelet med søyler ut mot gårdplassen. Utenfor bygningen og nedover mot breddene av Ganges hadde de en stor hage med mange typer frukttrær og blomster av alle slag.

Den aller første skolen han gikk på, var en skole i tilknytning til Bandel Church, en nå over 400 år gammel

katolsk kirke som er en av de eldste kristne kirker i India og som ble bygget av portugisiske innvandrere. Det var trolig på denne skolen at han for første gang så et stort verdenskart, og da den lille gutten så den skandinaviske halvøy syntes han at den liknet en katt, noe som spontant fikk ham til å utbryte: "Til den tigreren skal jeg reise når jeg blir stor!".

En gang i barndommen opplevde han en skrekkelig hendelse. Det var den dagen han så en engelskmann piske en indisk arbeider til blods. Da følte han at livet var blitt utålelig og som i et plutselig glimt så han at han ville komme til å bli en *sannyasin* - en fri og hellig omvandrer som har forsaket familie, karriere og egne ambisjoner i denne verden for å kunne hjelpe og opplyse trengende medmennesker. Han hadde alltid vært opptatt av disse enkle, men likevel imponerende omvandrerne, som imellom kom til deres hjem for å få mat og hvile. Etter denne hendelsen tenkte han hele tiden på å bli en *sannyasin*. Om de neste syv årene på skolen sa han senere at han ikke kunne lære noen ting. Ingenting ville feste seg i sinnet hans fordi det ikke ble undervist noe om religion. I denne tiden var han mentalt fraværende fra skolen selv om han fysisk var tilstede - han satt bare og dagdrømte om å bli en *sannyasin*. Om natten brukte han å gå ned til Ganges for å meditere, slik *sannyasins* ofte gjør.

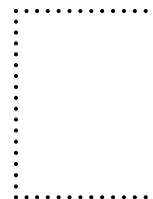
Sannyasa

Omkring tre år etter denne hendelsen møtte Surendranath en slik *sannyasin* som ønsket å ha han som sin elev, og dermed ble faktisk Surendranath *sannyasin* allerede i ung alder. Han fikk navnet *Swami Anandacharya*, eller **Swami Sri Ananda Acharya**, som han selv valgte å skrive det senere. 'Swami' er en tittel som alle innviede *sannyasins* har og betyr 'mester', mens 'ananda' betyr 'guddommelig ekstase' og er et navne-påheng som kjennetegner alle *sannyasins*. 'Acharya' betyr 'lærd', eller også 'lærer' eller 'professor'. *Anandacharya* betyr derfor i overført betydning 'han som er lærd ved guddommelig ekstase'. 'Sri' er en vanlig høflighetstittel for menn i India, som vårt 'herr' eller engelsk 'sir', men det betyr opprinnelig 'vakker'. Med unntagelse av diverse formelle situasjoner og andre verdslige sammenhenger i fremmede land senere i livet, hvor han enkelte ganger brukte familienavnet sitt, brukte han etter denne innvielsen alltid det nye *sannyasin*-navnet.

(Fortsettelse neste nummer)

Tronfjellposten

A

Returadresse:

Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet
Shantibu
2560 ALVDAL

Til:

Tronfjellposten

Tronfjellposten - nyhetsbrevet for interesserte i etableringen av Tronfjell Fredsuniversitet

Utgiver: Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet
Redaktør: Bjørn Pettersen
(Stiftelsens styreformann)
Utkommer: Kvartalvis fire ganger i året
Utgaver: Norsk og engelsk
Priser: Støtteabonnement kr. 250,-/år
Løssalg kr. 25,-/stk.

Adresse: "Shantibu", 2560 Alvdal
Telefon: 62 48 78 56
E-post: fredsuni@online.no
Internett-sider: <http://home.sol.no/~bjpetter>
Postgirokonto: 0809 2227007
Bankkonto: 1895.26.50935
Sparebanken Hedmark

Ekklusivt nyhetsbrev

Tronfjellposten er et eksklusivt lokalt nyhetsbrev med ferske fargebilder fra Alvdal og aktuelle nyheter fra Tronfjell om utviklingen i arbeidet med Fredsuniversitetsplanene. Samtidig formidler det en helt spesiell og unik kulturhistorie med et indisk forfatterskap i Norge, og en brobygging mellom Øst og Vest - India og Norge.

Nyhetsbrevet er fullstendig "hjemmesnekret". Det settes sammen i et tekst- og bildebehandlingsprogram på PC i kontoret på Shantibu i Tronsvanglia. Og fra og med nr. 3/98 trykkes det også her. Trykking og etterbehandling tar ca. 20 minutter for hvert eneste eksemplar, med anbefalt kapasitet på printeren

med bare 20 fargekopier pr. dag. Så det tar noen dager å få ut Tronfjellposten. Etter at en A3-format fargeprinter ble anskaffet, er trykkekostnadene kommet ned på

nærmere en tredjedel av tidligere omkostninger, til tross for at alle sider samt vedlegg trykkes i farger. Likevel er produksjonskostnadene forholdsvis høye. Dette skyldes at

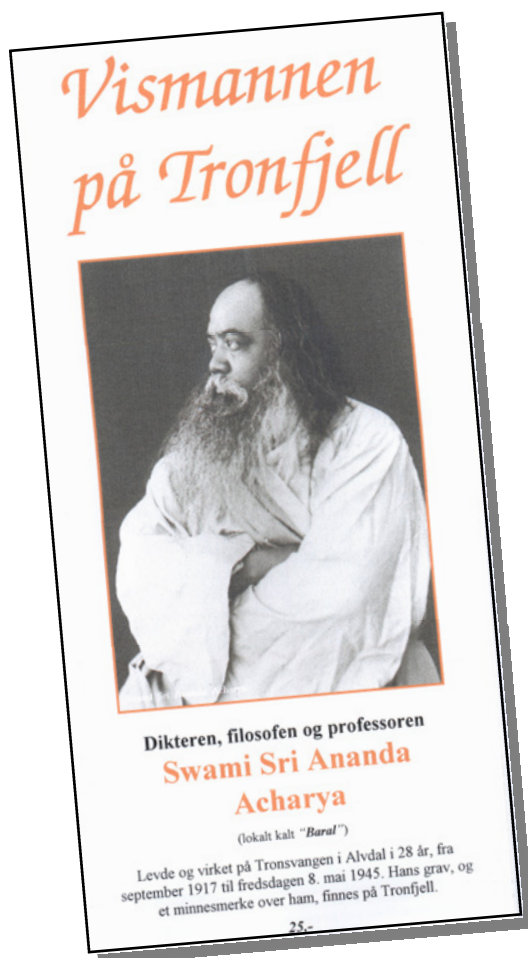
abonnementsantallet foreløpig ikke er stort nok til at det lønner seg å la et profesjonelt trykkeri gjøre jobben. I 1998 gav inntektene fra støtteabonnementet intet overskudd ut over midler til innkjøp av den nye fargeskriveren. Tronfjellposten blir derfor et ganske dyrt og eksklusivt blad. Vi håper at dette vil forandres i 1999, slik at vi kan utvide vår informasjonsvirksomhet og kanskje også utvide dette nyhetsbrevet. Forny derfor ditt abonnement NÅ og betal

støtteabonnementet for 1999. Vi håper også at du vil hjelpe oss med å finne nye abonnenter. Neste utgave kommer i juni.

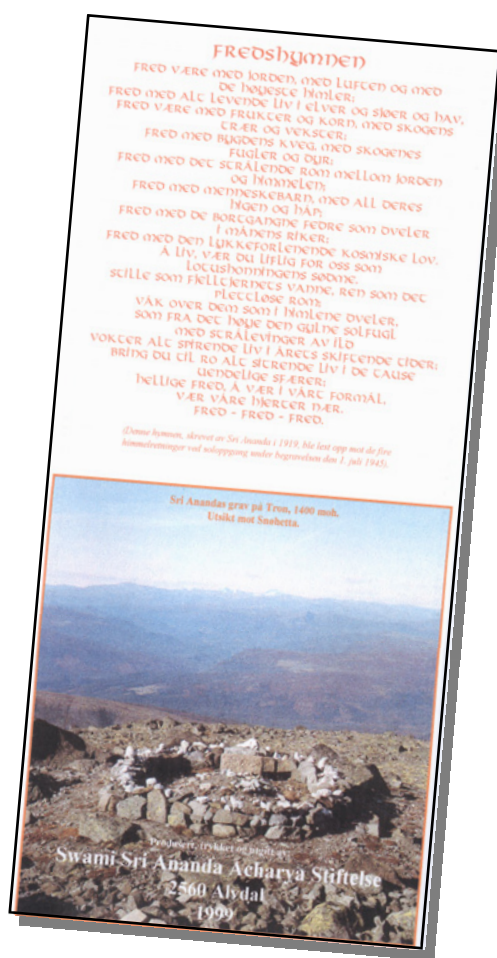

Det gryr av dag i Alvdal. Parti fra Storsteia, januar-99.
Foto: BP.

Folder om 'Baral'

Forside

Bakside

I anledning av at det i år er 20 år siden Monumentet på Tron sto ferdig, er det for første gang blitt laget en folder om Swami Sri Ananda Acharya, eller 'Baral' som han kalles lokalt. Monumentet er som kjent et minnesmerke over Sri Ananda og hans livsverk.

Folderen er rikt utstyrt i stort A3-format og full-farget. Foruten biografiske opplysninger og informasjon om de severdigheter som er igjen etter ham, inneholder folderen hele 9 fotografier, samt eksempler fra hans forfatterskap i dikt og prosa. Den representerer således en lett tilgjengelig og lenge etterlengtet informasjon om en unik kulturpersonlighet i Norge.

Folderen koster kr. 25,- og kan fåes fra **Swami Sri Ananda Acharya Stiftelse, 2560 Alvdal**. Ring gjerne telefon **62 48 78 56**, eller send e-post til **fredsuni@online.no**

Den flotte folderen egner seg utmerket som gave til venner og interesserte. Som et spesialtilbud til Tronfjellpostens støtteabonnenter får du, ved kjøp av fire foldere, én ekstra på kjøpet!